

ЯКИЙ ІЗ ІНФОРМАЦІЙНИХ ЖАНРІВ ПЕРЕДБАЧАЄ СУБ'ЄКТИВНИЙ ПІДХІД?

Юрченко Т. О., учитель-методист, Бондар А. В., учениця
Конотопська міська гімназія

За допомогою матеріалів та книг із журналістики, а також праць відомих працівників ЗМІ ми визначали, що суб'єктивний підхід передбачає репортаж.

Це зумовлено наступними чинниками:

1. Джерела добування інформації для репортажу.
2. Сюжетно-композиційна побудова репортажу.
3. У репортажі ключова роль відводиться автору.
4. Види репортажу (подієвий, проблемний або аналітичний, пізнавально-тематичний та репортаж з експериментом).

Визнаючи репортаж суб'єктивним жанром, зазначимо, що треба бути надзвичайно обережним, щоб оцінка, позиція журналіста не здалася примітивною, а то й хибною.

ЗАПОВІДІ СПРАВЖНЬОГО ЖУРНАЛІСТА

Хукаленко Д. М., учень
Конотопська спеціалізована школа № 12

Не завжди інформація має бути негативною, повинні ж існувати й добрі новини! Ось тут і постає дилема перед журналістом: що ж робити – писати про щоденні українські будні (і бути винним) чи займатися журналістськими розслідуваннями (але це взагалі в нашій державі стає надзвичайно небезпечним)? Звісно, можна писати про благодійні фонди, соціальні проекти, але чи будеш певен, що робиш усе можливе для країни, людей, що справді виконуєш обов'язок журналіста?! Головними тезами даної роботи виступають правила, обов'язки журналіста, або, як прийнято їх називати в професійних колах, заповіді журналістики:

1. Перша заповідь – об'єктивність. Але повної об'єктивності досягти нереально, оскільки журналіст будь-яку інформацію пропускає через себе. Тому максимум фактів, мінімум лірики та власних позицій.

2. Журналіст працює на читача, тому інформація повинна бути цікавою, а головне – корисною читачеві.
3. Часто журналістику називають четвертою гілкою влади, тому кореспондент повинен контролювати інші гілки влади, повідомляючи про їх діяльність суспільству.
4. «Не створи грошового ідола». Кожен журналіст знає, що таке «стаття на замовлення», за неї гарно платять, але це аморально й принизливо для істинного журналіста.
5. Толерантність.
6. Порядність. Журналіст зобов'язаний берегти мораль суспільства, не використовувати нецензурну лексику, не відтворювати жорстокість та насильство, не розповсюджувати порнографічну продукцію та ін.
7. Збереження професійної таємниці.
8. «Не звинуват безпідставно». Заповідь є однією з найважливіших, недотримання її може призвести до серйозних наслідків.
9. Справедливість. У журналістів є негласний принцип – допомагати звичайним людям, стояти на боці обездолених. Це важливо, але справедливість перш за все.
10. Журналіст не повинен думати, чи постраждає хтось від новини, чи навпаки отримає привілеї. Його задача – дати людям найбільш достовірну й потрібну інформацію.

КРАЩЕ МАТИ ГАЗЕТИ БЕЗ ВЛАДИ, НІЖ ВЛАДУ БЕЗ ГАЗЕТ

Юрченко Т. О., учитель-методист, Саухіна О. В., учениця
Конотопська міська гімназія

Сьогодні дане питання є дуже актуальним, оскільки більшість ЗМІ залежать саме від уряду держави, і тому про повну свободу преси в Україні не можна говорити.

Мета нашої доповіді – інформувати про взаємодію політики на сучасному етапі, про основні принципи демократичної журналістики. Томас Джефферсон виголосив фразу: "Коли народ боїться уряду – це таранення. Коли уряд боїться народу – це свобода".

Ми погоджуємося з думкою Джефферсона, що газета не повинна містити вплив політики на суспільну свідомість, на